

Geachte,

Mijn naam is Tim Alink, en ik ben 33 jaar. Ik ben sinds juni 2001 rijinstructeur. Ik heb sindsdien twee maal actie moeten ondernemen om mijn bevoegdheid te houden. De eerste maal was via een theoretisch examen, de tweede maal moest ik twee dagdelen bijscholing volgen, en een praktijkles geven. Ik heb deze drie examens met goed gevolg volbracht. Toch heb ik grote principiële bezwaren tegen deze vorm van controle.

Ten eerste:

Ik heb de opleiding gedaan om instructeur te mogen zijn. Daar heb ik bewezen voldoende capaciteiten en kennis te hebben om dit beroep te mogen uitoefenen. Er is dan ook mijns inziens geen enkele reden om telkens weer examen te moeten afleggen om mijn bevoegdheid niet te verliezen.

Ten tweede:

Het praktische examen, de rijles, is een aanfluiting. Dit toneelstukje wordt telkens weer opgevoerd, om vervolgens direct weer te worden vergeten. Dit staat zo ver van de praktijk, dat zelfs mijn eigen leerlingen mij met grote ogen aankeken toen ik uitlegde wat dit inhield. De leerlingen waar ik mee geoefend heb ter voorbereiding, maakten zonder meer duidelijk dat als zij op deze wijze rijles zouden krijgen, ze DIRECT een andere instructeur/rijschool zouden opzoeken. Deze wijze van toetsen heeft NIETS met rijles geven te maken. Het is een draaiboek dat afgewerkt wordt, en het voelt als of je weer op de basisschool zit en een stickertje op je tekening krijgt omdat je binnen de lijntjes hebt weten te kleuren. Haal je de tweede keer het stickertje (weer) niet, helaas, zoek maar ander werk.

Ten derde:

Indien men niet aan de voorwaarden/exameneisen heeft weten te voldoen binnen de gestelde termijn, raak je je bevoegdheid binnen 7 dagen definitief kwijt.

Wat?!

Moet een metselaar op straffe van het verliezen van zijn baan elke 5 jaar twee demo-muurtjes metselen? Moet een dokter de praktijk sluiten en terug naar de universiteit als hij/zij een verkeerde of onvolledige diagnose stelt voor een fictieve patiënt? Moet een minister terug naar school als deze een regel verkeerd heeft toegepast of geïnterpreteerd? Moet een leraar in het onderwijs ontslagen worden als hij/zij hoofdstuk 4 eerst behandelt voor hoofdstuk 3? U begrijpt, ik kan zo nog wel even doorgaan.

Ik ken geen enkel ander beroep waarbij elke 5 jaar je baan en/of bedrijf op het spel staat. En dan heb ik het nog niet eens over het feit dat je deze wanvertoning niet één, maar twee keer moet opvoeren. En als je dan besluit het meteen maar gedaan te hebben en niet wacht tot het laatste jaar maar een onvoldoende haalt, verlies je direct je bevoegdheid, ook al staat op je pas dat je nog 4,5 jaar mag.

Ik HEB al bewezen aan de voorwaarden te voldoen toen ik mijn certificaat haalde in 2001. Waarom moet ik telkens weer bewijzen 'toneel' te kunnen spelen?

Ten vijfde:

Deze vormen van controle hebben weinig tot geen invloed op de kwaliteit van de instructeurs als collectief. Ik ken geen enkele instructeur die zegt dat de 5-jaarlijkse verplichting hem of haar een andere/aangepaste methode heeft doen gebruiken, of het nut er van inziet. Het kost wel enorm veel geld, stress en logistieke problemen. Behalve de kosten voor de cursussen en examens, kost het je ook uren die je niet productief bent. De eerste keer dat ik examen moest doen kostte het mij € 225 plus een dag aan inkomen. Ik verdiende toen € 9,50 bruto per uur. Ik had toen nog het 'geluk' dat ik lang genoeg instructeur was om enkel het theoretische examen te hoeven doen. De laatste keer was in 2011. Ik heb toen € 625 aan cursus & examengeld moeten besteden en 2,5 werkdagen. Ik verdiende toen € 12,50 bruto per uur. Een kostenpost van een kleine € 900 in totaal. Dat was ruim twee derde van mijn netto maandinkomen. Had dat goedkoper gekund? Absoluut! Maar wil ik het risico nemen om minder dan 100% voorbereid te zijn en mijn baan en bevoegdheid kwijt te raken? Absoluut niet! Geef ik sindsdien op een hoger niveau rijles? Absoluut! Omdat ik weer meer ervaren ben, niet omdat ik die cursussen gevolgd heb. De volgende keer, over twee jaar, gaat het me nog een extra dag en een extra examen kosten als er niets veranderd. Dan heb ik het over een bedrag van zo'n € 1650 aan cursusgeld, examengeld en gemiste inkomsten. En wordt ik er een betere instructeur van? Er zijn instructeurs die een deel van die kosten vergoed krijgen door hun werkgever, maar verreweg de meesten moeten alles uit eigen zak betalen. Realiseert u zich, dat het gemiddelde inkomen van een instructeur in loondienst onvoldoende is om deze kosten te dragen. Dit wordt probleem wordt ook nog eens versterkt vanwege de 'straf' die je riskeert om ruim vóór het verstrijken van de 5 jaar al te beginnen.

Tenslotte:

Er zijn andere methoden om te achterhalen of een instructeur wel of niet op voldoende niveau presteert. Het CBR heeft gekwalificeerd personeel dat uitstekend in staat is om problemen bij een rijkschool of instructeur te constateren. Toen ik nog maar kort werkzaam was als instructeur, werd ik door een examiner aangesproken na afloop van een examen. Deze examiner adviseerde mij toen om wat meer tijd uit te trekken voor voertuigbeheersing, en niet te snel door te gaan met verkeersdeelneming. Dat advies had een enorme impact op de resultaten van mijn leerlingen. Binnen een half jaar had ik mijn slagingspercentage met bijna 20% verbeterd, terwijl ik daarvoor slechts het gemiddelde van kring Enschede haalde. Mijns inziens heeft advies van een examiner van het CBR (de mensen die je wekelijks tegenkomt) veel meer impact dan welk toneelstukje of welke cursus dan ook.

Ik hoop dat u met mijn schrijven duidelijk is geworden dat ik niet anders kan dan de huidige regelgeving omtrent de WRM-bevoegdheid als iets anders dan belachelijk kan bestempelen. De kosten zijn buiten proportioneel, en met realiteit of praktijk heeft het nooit wat te maken gehad. Laat uw regelgeving aansluiten bij andere (vergelijkbare) beroepsgroepen. Er valt genoeg te verbeteren binnen de branche. Het afschaffen van deze wantoestanden zou een mooi begin zijn.

Met vriendelijk groet,

Tim Alink.